

Koning Lear

William Shakespeare

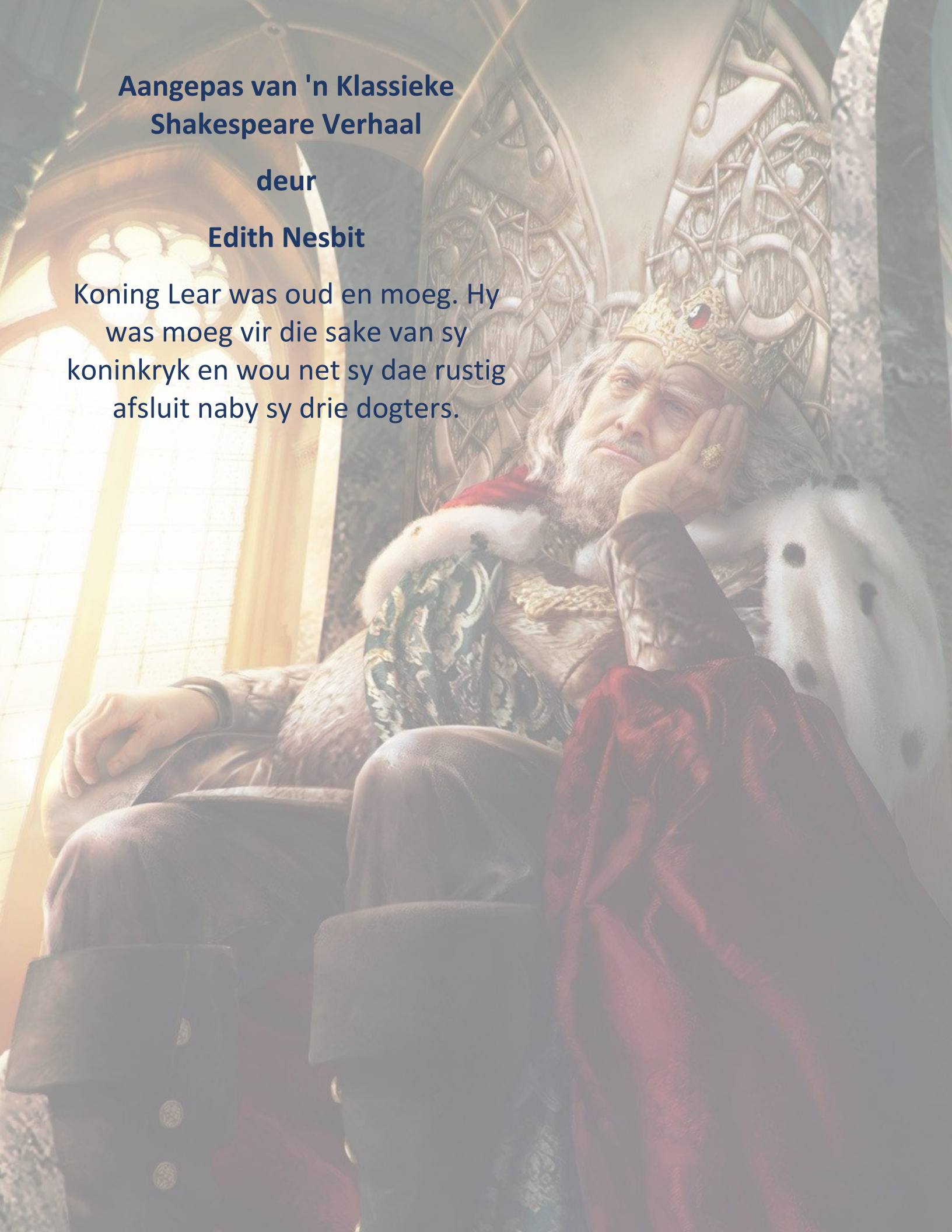

Aangepas van 'n Klassieke Shakespeare Verhaal

deur

Edith Nesbit

Koning Lear was oud en moeg. Hy
was moeg vir die sake van sy
koninkryk en wou net sy dae rustig
afsluit naby sy drie dogters.

Twee van sy dogters was met die Hertog van Albany en Cornwall getroud...

... en die hertog van Boergondië en die Koning van Frankryk was albei minnaars vir die hand van Cordelia, sy jongste dogter.

Lear het sy drie dogters bymekaar geroep en vir hulle gesê dat hy voorgestel het om sy koninkryk tussen hulle te verdeel. "Maar eers," het hy gesê, "wil ek graag weet hoe baie julle my liefhet."

Goneril, wat werklik 'n baie goddelose vrou was, en glad nie lief was vir haar pa nie, het gesê sy het hom meer lief as wat woorde kan sê; sy het hom liewer gehad as sig, ruimte of vryheid, meer as lewe, genade, gesondheid, skoonheid en eer.

"Ek het jou net so lief soos my suster en meer," het Regan bely, "aangesien ek vir niks anders omgee as vir my pa se liefde nie."

Lear was baie tevrede met Regan se beroep en het hom tot sy jongste dogter, Cordelia, gedraai. "Nou, ons vreugde, alhoewel laaste, maar nie die minste nie," het hy gesê, "die beste deel van my koninkryk het ek vir jou bewaar. Wat kan jy sê?"

"Niks, my heer," het Cordelia geantwoord.

"Niks kan uit niks kom nie. Praat weer," het die Koning gesê.

Cordelia het geantwoord: "Ek het u Majesteit lief volgens my plig - nie meer nie, nie minder nie."

Sy het dit gesê, omdat sy gewalg was oor die manier waarop haar susters liefde bely het, terwyl hulle eintlik nie eers 'n regte aangevoel teenoor hul ou vader gehad het nie.

"Ek is jou dogter," het sy voort gegaan, "en jy het my groot gemaak en my lief gehad, en ek gee jou daardie pligte terug soos reg en pas, gehoorsaam jou, is lief vir jou en eer jou die meeste."

Lear, wat Cordelia die meeste lief gehad het, het gewens dat sy meer buitensporige liefdes beroepe as haar susters moes maak. "Gaan," het hy gesê, "wees vir altyd 'n vreemdeling vir my en my hart."

Die Graaf van Kent, een van Lear se gunsteling howelinge en kaptein, het probeer om 'n woord te sê ter wille van Cordelia, maar Lear wou nie luister nie.

Hy het die koninkryk tussen Goneril en Regan verdeel en vir hulle gesê dat hy net honderd ridders by die wapen moes hou en om die beurt by sy dogters sou woon.

Toe die hertog van Boergondië geweet het dat Cordelia geen deel van die koninkryk sou hê nie, het hy sy hofmakery met haar prys gegee. Maar die Koning van Frankryk was wyser en het gesê: “Jou bruidskatlose dogter, Koning, is Koningin van ons—vir ons en ons mooi Frankryk.”

"Vat haar, vat haar," het die Koning gesê, "want ek sal nooit weer daardie gesig van haar sien nie."

Cordelia het dus Koningin van Frankryk geword en die Graaf van Kent, omdat hy dit gewaag het om haar kant te neem, is uit die koninkryk verban.

Die Koning het nou by sy dogter Goneril gaan bly, wat alles van haar pa gekry het wat hy kon gee het, en het nou selfs afgunstig geword van die honderd ridders wat hy vir homself gereserveer het.

Sy was hard teenoor hom, en nie pligsgetrou aan hom nie, en haar dienaars het óf geweier om sy bevele te gehoorsaam óf het gemaak of hulle dit nie gehoor het nie.

Die Graaf van Kent, toe hy verban is, het gemaak asof hy na 'n ander land sou gaan, maar in plaas daarvan het hy terug gekom in die vormomming van 'n diensman en is diens geneem deur die Koning.

Die Koning het nou twee vriende gehad - die Graaf van Kent, wat hy net as sy dienaar geken het, en sy Dwaas, wat aan hom getrou was.

Goneril het haar vader duidelik vertel dat sy ridders net die doel het om haar hof met oproer en feesmaal te vul, en daarom het sy hom gesmeek om net 'n paar ou manne soos homself by hom te hou.

" My manne is opgelei om alle dele van plig te ken," sê Lear. "Goneril, ek sal jou nie verder pla nie - tog het ek nog 'n dogter."

Nadat sy perde opgesaal is, het hy saam met sy volgelinge na die kasteel van Regan vertrek.

Maar sy, wat haar suster vroeër oortref het in die beroepe van gehegtheid aan die Koning, het blykbaar haar nou in onnodige gedrag oortref en gesê dat vyftig ridders te veel was om hom te dien, en Goneril (wat haastig daarheen gehaas het om te verhoed dat Regan enige vriendelikheid aan die ou Koning te wys) het gesê vyf is te veel, aangesien haar dienaars hom kon bedien.

Toe Lear sien dat hulle hom regtig net wou weg jaag, het hy hulle gelos. Dit was 'n wilde en stormagtige nag, en hy het half mal van ellende oor die heide rond gedwaal, en sonder enige metgesel behalwe die arme Dwaas.

Maar nou het sy dienaar, die goeie Graaf van Kent, hom ontmoet en hom uiteindelik oorreed om in 'n ellendige klein hut te gaan lê.

Met dagbreek het die Graaf van Kent sy koninklike meester na Dover verwyder en hom na die hof van Frankryk gehaas om vir Cordelia te vertel wat gebeur het.

Cordelia se man het vir haar 'n weermag gegee en daarmee het sy by Dover aangekom. Hier het sy die arme Koning Lear gevind terwyl hy in die veld rond gedwaal het, met 'n kroon van brandnetels en onkruid.

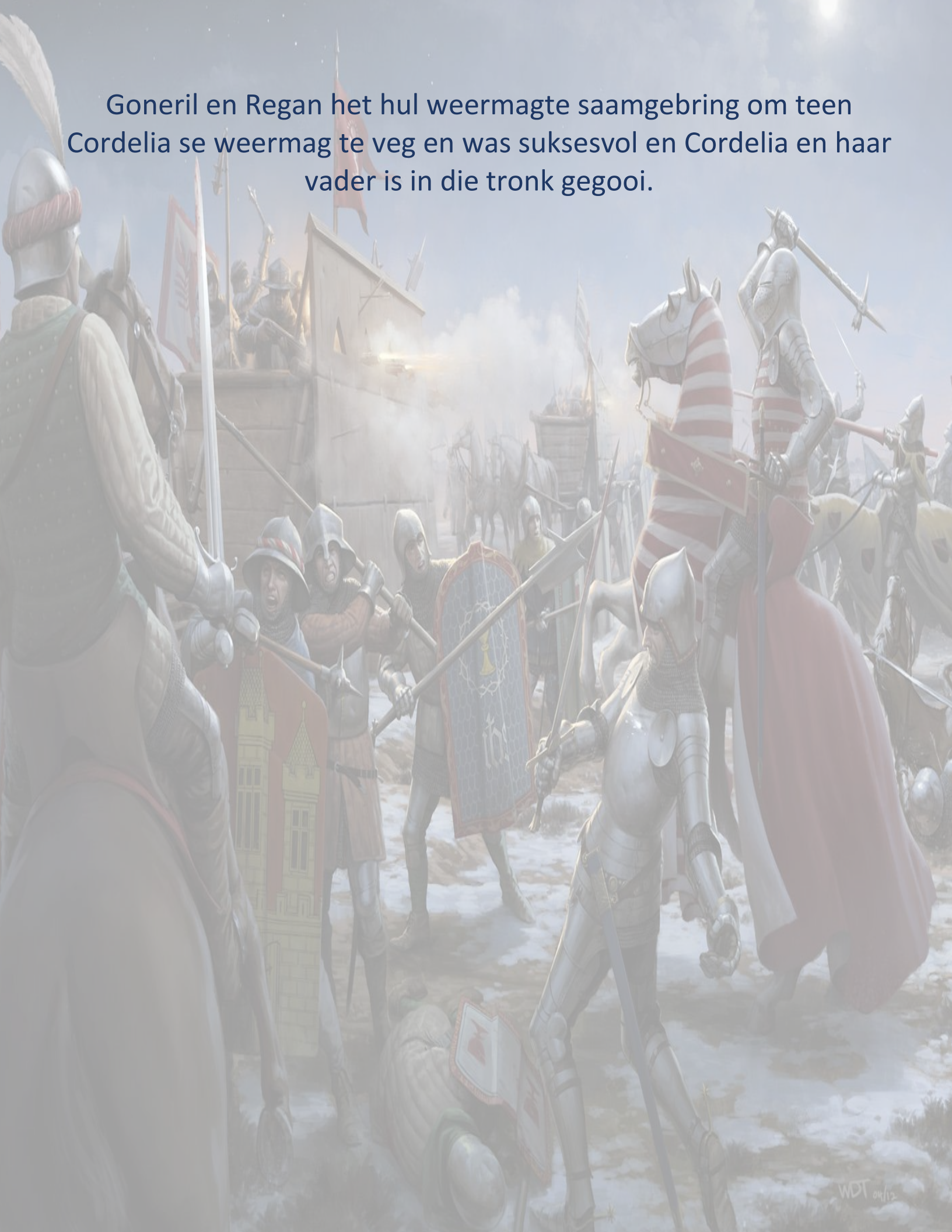
Hulle het hom terug gebring en hom gevoed en geklee en Cordelia
het na hom gekom en hom gesoen.

"Jy moet my verdra," het Lear gesê; "vergeet en vergewe. Ek is
oud en dwaas."

En nou het hy uiteindelik geweet watter van sy kinders dit was wat
hom die meeste lief gehad het en wie sy liefde waardig was.

Goneril en Regan het hul weermagte saamgebring om teen Cordelia se weermag te veg en was suksesvol en Cordelia en haar vader is in die tronk gegooi.

Goneril en Regan het by hul weermag aangesluit om teen Cordelia se weermag te veg en was suksesvol en Cordelia en haar vader is in die tronk gegooi.

Toe hoor Goneril se man, die hertog van Albany, wat 'n goeie man hy was en nie geweet het hoe goddeloos sy vrou was nie, die waarheid van die hele storie...

En toe Goneril uitvind dat haar man weet watter goddelose vrou sy was, het sy selfmoord gepleeg, nadat sy 'n rukkie tevore 'n dodelike gif aan haar suster, Regan, gegee het uit 'n gees van jaloesie.

Maar hulle het gereël dat Cordelia in die tronk gehang moes word, en hoewel die hertog van Albany dadelik boodskappers gestuur het, was dit te laat.

Die ou Koning het in die tent van die Hertog van Albany aangestap gekom, met die liggaam van sy dierbare dogter Cordelia, in sy arms.

En kort daarna, met woorde van liefde vir haar op sy lippe,
het hy met haar nog steeds in sy arms geval en gesterf.

THINK

DIGITAL ACADEMY

